

ВЪНЪ хожу на дворъ: Всякога имай въ къщи едно гърне за нощно изхождане на дѣте-то по вънъ. *Л. Д. 1869 р. 102. (ср. излизамъ по вънъ).*

Исхо́камъ *м. св.* **Исхо́квамъ** *м. дл.* выбираю, выругаю; браню, ругаю: Излѣзе само снаха ми, исхока ни, хвърли ни единъ цванецъ и каза ни да идеме отъ дѣто сме дошле. *З. 338.*

Исхрани́ *м. св.* **Исхрани́(ю)вамъ** *м. дл.* прокормлю, прокармливамъ: Силна е зима хванало. Стоянь си стадо захрани; Храни го Стоянь, варди го, До средъ го зима изхрани. *Ч. 314.* Като сички хора и той си има къща и покъщнина и изхранва си дѣчицата както далъ Господъ. *Зк. 45.* Тя събира помии и изхранва свиніе. *Л. Д. 1870 р. 189.* **Исхрани́** *м. св.* **Исхрани́вамъ** *м. св.* прокормлюсь, прокармливаюсь: Престарѣли хора съ работъ-тъ си не могатъ да си изхранятъ. *Л. Д. 1873 р. 200.* Това каденіе трае доклѣ си изхранить буби-ти. *Л. Д. 1874 р. 189.*

Исца́памъ *м. св.* замараю, намаляю; **Исца́памъ** *м. св.* замараюсь: Зографинътъ съ едно двѣ тестета варакъ можи да исцапа цѣли, цѣли купове свѣтци, облечени въ златни сѣрмени дрѣхи. *Зк. 53.*

Исцѣ́дѣ *м. св.* **Исцѣ́ждамъ** **Исцѣ́дявамъ** *Цанк. м. дл. 1)* процѣжу, процѣживаю: Смачкано и исцѣдено гроздіе дава побладко и поб-угодно питіе. *Л. Д. 1873 р. 177.* Сокътъ на тоя корѣнь са исцѣжда. *З. 245.* Буба, кога е въ пашкулю и изцѣди отъ себе си сичко коприняно вещество, тогава става узъжълта или жълтиникава. *Пк. 66.* 2) выпью, выпиваю (*до капли*): За много години! рече той и исцѣди до капкъ вино-то (*сказалъ онъ, допивая вино*). *Р. 110.* А като го погледашь че исцѣжда чияшъ-тъ доклѣ му падне шяпка-та да ти си потреси да блювашъ. *Л. Д. 1869 р. 117.* 4) изнурию, изнурияю: Когато дрискавица-та е силна и трае много тя е за страхъ, защото може да прѣкъсне и да исцѣди дѣте-то. *Л. Д. 1871 р. 129.*

Исцѣ́лүвамъ **Исцалү́вамъ** *м. св.* перецѣлюю, перецѣлюываю: Сега булка-та исцѣлува ржкъ на всички къщны и ся тъкми да тръгне за колъ-тъ. *Ч. 86.*

Исцѣ́лѣ **Исцѣ́рѣ** *м. св.* **Исцѣ́лявамъ** **Исцѣ́рявамъ** *м. дл. 1)* исцѣлю, исцѣляю: Провикнѣ се юнак арамиа: Гдѣ си сестро, ела изцѣри ме. *Д. 3, 34.* Възраст-та, разумъ-тъ и промѣны-ты, кои-то ставать въ вкуса наспротивъ колко-то наягквѣтъ, исцѣри щѣтъ тѣмъ омразѣ камъ нѣкои вѣстія. *Л. Д. 1872 р. 138.* 2) вознагражу, вознаграждаю: Нѣ тва несполучваніе ся изцѣри съ намѣрваніето соль. *Р. А. 50.* Съ туй вый правите на народа неисцѣрима обида (*un tort irréparable*). *Т. 225.* 3) утолю, утоляю (*голодъ*): Крайморіето му даваше толкова малко миды, колкото стигаха да изцѣрятъ глада му. *Р. А. 28.*